

EL GERMÀ PETIT

JORDI SUNYER
 PERIODISTA

El moment de Manolo

El seu pare va veure la llum a Las Palmas. L'avi era el president del Real Club Victoria quan aquesta entitat centenària, amb quatre més, va fer néixer la Unión Deportiva. I el seu tiet és José Luis Ulacia, un basc de Mutriku instal·lat a Gran Canària per via de la família del nostre protagonista i que va jugar de porter a la UD subcampiona el 1969, la dels Juan Guedes, León o Gilberto. Per a Manolo Márquez Roca (Barcelona, 1968), enfrontar-se com a tècnic del Badalona amb l'etern rival és un moment emotivament intens. "Si el pare fos viu, segur que seria a l'Heliodoro des del dia abans", explica.

La visita a les Canàries, aquest cop per obligació futbolística, marca el punt àlgid d'una trajectòria que registra èxits en forma d'ascens o *play-off* a la Penya Anguera, el Prat i el Badalona, i una espina, la de l'Europa. Márquez entrena, però, des que era jugador. "Era defensa i podia veure tot el partit de cara. Era molt pesat: constantment manava i donava indicacions, exercia el lideratge al camp". Ho va deixar als 31 anys i, des de la base, va anar escrivint un llibret que creu que sovint és mal llegit. "L'equip ha de tenir un ordre defensiu. Però partint d'això, m'agrada jugar amb extrems oberts, amb gent ràpida a dalt, amb arribades des de segona línia. Però cal adaptar-se. Al Tene-

rife no el podíem esperar per sortir a la contra perquè no hauríem ni flairat la pilota".

Medir-se amb una entitat que ha conegut les competicions continentals ha estat l'últim esbufec d'un remarkable esprint final badaloní. "Aquest any era més difícil que d'altres per la renovació de la plantilla, incloent el fet que se'ns van escapar jugadors amb qui comptàvem, i la situació de l'entitat, sense cap candidatura per assumir-ne la presidència. Els dirigents que tenim són pocs i han estat sols, però han estat amb l'equip sempre. A més, han estat claus el segon entrenador, Albert Cámara, i sobretot José Delgado. Ell, que va ser la mà dreta de Miguel Álvarez en molts equips i les ha vist de tots colors, va saber fer entendre als jugadors que, en aquella situació, el millor per a tothom era que es parlés bé de nosaltres. Per a ells, per al seu futur, però també per al club, perquè una ratxa com la que hem firmat crec que pot animar gent a interessar-se per presidir-lo".

Però, com en tot club, en les coses bones i les dolentes, el *mister* en té part de culpa. "Es tracta d'acoblar-te. Com més amunt, més has de saber gestionar el grup, i com més avall, més necessari es fa insistir en la disciplina i en els coneixements. L'any passat teníem una plantilla veterana que es duia sola, i l'únic del que havia d'estar pendent era de ficar la pota el mínim possible. En-

Defensa
 Manolo Márquez es va retirar als 31 anys de la pràctica del futbol

Caràcter
 El tècnic reconeix que pot ser brusco dient les coses, però no rancuniós

guany hem hagut de treballar psicològicament una plantilla més feble de caràcter, però amb més nivell futbolístic". Márquez també recull setmanalment totes les estadístiques del grup. "Si no fos per això, tots els meus equips haurien fet menys punts. Si jugues contra un equip dur i saps que l'àrbitre treu poques targetes, ho avises i, tot i que no és fàcil tenir el cap fred, si ets astut, en treus partit".

Un mètode diferent

El tècnic escapulat exhibeix una sinceritat característica quan a l'elogi pels resultats obtinguts s'hi introdueix alguna distorsió. "Sóc una persona de caràcter, de geni: puc ser molt brusco dient les coses i per això he tingut molts enfrontaments. Però el que no sóc és rancuniós". En tot cas, el seu mètode hauria pogut, i pot, dur Márquez al futbol professional. "Jo em sento capacitat per entrenar a Segona, però a dia d'avui prometo que no m'ha trucat ningú, de cap categoria. Tinc una oferta per renovar i estic agraït al Badalona per permetre'm entrenar a Segona B: primer sempre els escoltaré a ells. I si el Badalona em garanteix que la plantilla és competitiva i els jugadors cobren al dia, no em faria res quedar-me". L'èxit també és qüestió de principis.

Manolo Márquez, l'entrenador del Badalona, que ahir va perdre al camp del Tenerife. ARA